

GŁOS KALISKI

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV CZWARTEK 19 LUTEGO 1948 ROKU Nr 49 (977)

Pełna zgodność poglądów

rządów Polski, Czechosłowacji i Jugosławii na całokształt zagadnień niemieckich

Uchwały Konferencji Praskiej

Praga (PAP). W dniach 17 i 18 lutego 1948 r. odbyła się w Pradze konferencja ministrów spraw zagranicznych Polski, Czechosłowacji i Jugosławii, poświęcona zagadnieniom, dotyczącym Niemiec.

Podczas konferencji trzech ministrów ustalili pełną zgodność poglądów na całokształt zagadnień, związanych ze sprawą Niemiec i uchwalili następującą deklarację:

Rządy Polski, Czechosłowacji i Jugosławii stwierdzają z troską, że rozwój sytuacji w Niemczech zwrócony został w kierunku sprzecznym z zasadami, na których oparta była deklaracja trzech mocarstw, uchwalona w Jaltie 11 lutego 1945 r. i umową poczdamską zawartą 2 sierpnia 1945 r., a które stanowią jedynie słuszny wniosek doświadczeń wielu dziesięcioleci i okupionego niezliczoną ilością ofiar zwycięstwa nad hitleryzmem, — z zasadami, których konsekwentna realizacja na obszarze całych Niemiec jest zasadniczym i nieodzownym warunkiem zapewnienia bezpieczeństwa krajom Europy.

Trzy rządy stwierdzają:
że tworzenie w Niemczech zachodnich odrębnej jednostki politycznej podważa podstawy bezpieczeństwa w Europie, którego nieodzownym warunkiem jest wspólna kontrola nad Niemcami, sprawowana przez cztery mocarstwa okupujące Niemcy.

Akcja ta, będąca jedną z metod rozbijania Europy na dwa przeciwstawne sobie bloki, prowadzi do przekształcenia w sposób sztuczny i wbrew naturalnemu rozwojowi odseparowanych Niemiec zachodnich w instrument polityki jednego mocarstwa.

Z drugiej strony akcja ta prowadzi do rozpalenia rewizjonistycznego nacjonalizmu i militarystyki niemieckiego, co stać się może źródłem nowej agresji, wymierzonej znowu przede wszystkim przeciwko Polsce, Czechosłowacji i Jugosławii, przeciw narodom słowiańskim, a w konsekwencji przeciw całej Europie.

Oceniając akcję tę jako sprzeczną z zobowiązaniami aliantów i z treścią umów, wiążących wszystkich sygnatariuszy, stwierdzają, że wszelki podział Niemiec jest spreczny z interesami Europy, sąsiadów Niemiec i pokojowego rozwoju narodu niemieckiego — stwierdzając, że drogą prowadzącą do jedynego właściwego rozwiązania zagadnienia Niemiec jest umacnianie demokratycznych sił niemieckich na obszarze jednolitych Niemiec — trzy rządy wyrażają protest przeciwko tego rodzaju akcji, podjętej wbrew opinii państw najbardziej zainteresowanych, podanej do wiadomości w Londynie w roku 1947 na kon-

Stalin przyjął delegację węgierską

MOSKWA (PAP). Dnia 17. b. m. przewodniczący Rady Ministrów ZSRR generalissimus Stalin oraz minister spraw zagranicznych ZSRR Molotow przyjęli prezydenta republiki węgierskiej Zoltana Tildy i członków węgierskiej delegacji rządowej: przewodniczącą Rady Ministrów Layosa Dinnyesa, wiceprzewodniczącą Rady Ministrów — Matiasa Rakosi'ego i Arpada Szakasitsa, ministra spraw zagranicznych Eryka Molnara, ministra obrony Piotra Weresza i przewodniczącego partii drobnych rolników Istvana Dobi'ego.

ferencji zastępców ministrów spraw zagranicznych, z pominięciem jedynie w tej sprawie kompetentnej rady ministrów spraw zagranicznych.

Trzy rządy domagają się:
pełnego wykonywania nieprzeznaczonych obecnie oświadczeń rządów Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, ZSRR i Francji z dnia 5 czerwca 1945 r., postanowień, dotyczących Rady Kontroli oraz uchwał poczdamskich dotyczących Rady ministrów spraw zagranicznych, a przewidujących konsultowanie się przez cztery mocarstwa z rządami innych państw zjednoczonych odnośnie wykonywania najwyższej władzy w Niemczech i rozważania spraw bezpośrednio rządy te interesujących.

TRZY RZĄDY UWAZAJĄ:
że przewidziany program demilitaryzacji Niemiec został zaniechany w strefach za-

Bizonia — groźbą dla pokoju

Trzy rządy uznały za niezbędne podkreślić jeszcze konieczność przestrzegania słusznej zasady pierwszeństwa odbudowy krajów, zniesionych na skutek niemieckiej agresji i stwierdzić, że stosowana obecnie jednostronnie praktyka pierwszeństwa odbudowy Niemiec przed krajami zniszczonymi wskutek agresji niemieckiej — oznacza naruszenie zasad słuszności i sprawiedliwości oraz sprzeczną jest z interesami narodów europejskich. Polityka ta, realizowana w ramach t. zw. programu odbudowy Europy i przeprowadzana

Krzywdząca redukcja reparacji

Trzy rządy stwierdzają, że mimo formalnego niekwestionowania przez władze okupacyjne Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych praw do przydziału mienia reparacyjnego, wia-dze te ustaliły program reparacji znikomy w stosunku do poniesionych szkód bezpośrednich, a następnie nawet ten program zmniejszyły do 1/3, nie ustanawiając świadczeń w

ehodnich. Fakt, że likwidacja przedsiębiorstw wojennych pierwszej kategorii uległa ograniczeniu, że formacje wojskowe grup emigrantów są tolerowane, że została stworzona niemiecka policja przemysłowa — wszystko to sprzeczne jest z deklaracją z dnia 5 czerwca 1945 r., z umową poczdamską i z uchwałami Konferencji Moskiewskiej z roku 1947 r. Również dekartelizacja nie jest realizowana w strefach zachodnich.

TRZY RZĄDY ZANIEPOKOJONE SĄ FAKTEM że program demokracji i denazyfikacji Niemiec nie jest wykonywany.

Mnożą się wypadki wysuwania hitlerowców na kierownicze stanowiska, co wywołać musi szkodliwe następstwa i budzi zrozumiłe zaniepokojenie opinii publicznej wszystkich krajów, miłujących pokój.

Trzy rządy doceniając powagę zagadnienia normalizacji życia gospodarczego Niemiec na zdrowych podstawach, któreby nie zagrażały bezpieczeństwu i pokojowi Europy, z niepokojem stwierdzają, że ostatni plan odbudowy Niemiec zachodnich będzie groźbą dla pokojowej struktury gospodarczej powojennej Europy.

na płaszczyźnie tworzenia w praktyce zachodniego państwa niemieckiego ze znacznym potencjałem wojennym, sprzeczna jest z interesami bezpieczeństwa i szybkiej, efektywnej odbudowy gospodarczej narodów europejskich.

Domagają się one żeby Niemcy wypełniły słuszne roszczenia odnośnie reparacji, którym będą one mogły zadość uczynić, zwiększając swoją produkcję w ten sposób, aby postanowienia artykułu 15 b. umowy poczdamskiej były przestrzegane.

W imieniu narodów

które pierwsze padły ofiarą agresji hitlerowskiej i które w nieprzerwanej walce z tą agresją poniosły największe ofiary, ministrowie spraw zagranicznych Polski, Czechosłowacji i Jugosławii, zebrani w Pradze podnoszą

głos przestrogi

wobec czynionej obecnie próby takiego rozwiązania zagadnienia niemieckiego, któreby wbrew najwyższym interesom narodów Europy przekształciło Niemcy w ośrodek zamętu i narzędzie nowej agresji, zagrażającej pokojowemu rozwojowi Europy i jej zdobyczom cywilizacyjnym, uratowanym tak drogą ceną w ostatniej wojnie wspólnym czynem wszystkich demokratycznych sił świata.

TRZY RZĄDY WYRAŻAJĄ PRZEKONANIE że współpraca sojuszników ostatniej wojny i uznanie olbrzymiego wkładu ZSRR oraz Polski, Jugosławii i Czechosłowacji w walce z agresją faszystowską oraz respektowanie zasady czterostronnej kontroli aliantów nad obszarem całych Niemiec, a także zasady, uznającej bezwzględna konieczność konsultowania się z Polską, Czechosłowacją, Jugosławią i innymi krajami, najbardziej zainteresowanymi z zagadnieniami, dotyczącymi ich bezpośrednio — jest rękojmią TRWAŁEGO POKOJU I BEZPIECZEŃSTWA EUROPY.

PRAGA PAP. W czasie obrad konferencji ministrów spraw zagranicznych Polski, Czechosłowacji i Jugosławii, która odbyła się w Pradze 17 i 18 lutego 1948 r., trzy rządy postanowiły w dalszym ciągu dokonywać wymiany informacji i poglądów w sprawach dotyczących Niemiec.

Stanowisko ZSRR w sprawie b. kolonii włoskich

MOSKWA PAP. — Jak donosi agencja Tass, dnia 11 bm. rząd włoski za pośrednictwem swego ambasadora w ZSRR Brozio zwrócił się do rządu radzieckiego z prośbą o sprzecyzowanie jego stanowiska w sprawie byłych kolonii włoskich.

Dnia 14 lutego wiceminister spraw zagranicznych ZSRR Zorin zakomunikował ambasadorowi włoskiemu w Moskwie, iż rząd radziecki w maju 1946 r. zaproponował Radzie Ministrów spraw zagranicznych oddanie wszystkich byłych kolonii włoskich w Atrycje, a mianowicie Libii, Erytrei i Somali — pod powiernictwo Włoch na określony przeciąg czasu.

Jak podkreślił wiceminister Zorin, rząd radziecki uważa za konieczne poinformować rząd włoski, iż wyłuszczone wyżej punkt wi-dzenia rządu radzieckiego w sprawie przysięgi b. kolonii włoskich nie ulega zmianie.

Amerycanie lubią się chwalić „NAJWIEKSZYMI” rzeczami na świecie. A więc — budują NAJWIEKSZE domy, NAJWIEKSZE mosty, NAJWIEKSZE hotele itd. Ostatnio gazety amerykańskie zamieściły zdjęcia „NAJWIEKSZEGO NA ŚWIECIE WIĘZIENIA”, które zostało wybudowane KOSZTEM SETEK MILIONÓW DOLARÓW W MIEJSCOWOŚCI JOLIET —

W STANIE ILLINOIS. Jest to cały szereg „połączonych” budynków więziennych (patrz ilustracje) o 4 piętroch nad ziemią i tyluż piętroch w ziemi. W każdym budynku „mieści się” po kilkanaście tysięcy więźniów. Jak podają w bahwochnalczym zachwycie gazety Hearsta — więźnienie w Illinois PRZEWYŻSZA hitlerowskie obozy koncentracyjne swym „sąrowem”

WOLNOŚĆ
made
in
USA

